

Bratislav Ljubišić

DEJAN BOSILJČIĆ, SANJA MILOJEVIĆ, MIRJANA RADOVANOVIĆ, OLIVERA MIČIĆ, JELENA STEVIN

Galerija Haas, 26.12.2006.–19.01.2007.

Nekada su govorili da je crtanje način mišljenja u slikarstvu. Da je to odbrana od moći ogledala. Uostalom i slavni Leonardo je o tome posebno i govorio i pisao. Miško Pavlović i njegova nepoznata kolegunica nam tvrde da je crtanje kao četkica za zube! Zašto da ne: zubi nam i onako svemu služe.

Vratio bih se na davne sedamdesete godine kada je, pred njihov kraj, gostovao u našem gradu Jiži Anderle, čudesni slikar i grafičar koji je, za naše tadašnje prilike prodavao autorske otiske grafika za minimalnu svotu. To je bilo dosta neobično jer je to bilo vreme carevanja mnogih imitatora i falsifikatora koji su bukvalno "plevili" naivce. U njegovoj poetici bilo je sećanja na pretke i na ono što je vezano za njih: atmosfera koju unose predmeti u rukama viđenih, sivilo koje umetnik narušava akcentima boje koja je očigledno naknadno nanescena, poneki zapis i slično. To je ostavilo zaista jak utisak na posetioce izložbe da se i danas princip koji je umetnik primenio koristi. Na primer u tome ne štedi Danica Masniković. Ova izložba, kako kaže Miško Pavlović, jeste neki vid oživljavanja albuma. I to je kao nešto novo.

Ne bih se složio: fotografija je najpre koristila portretistima da tačno naslikaju osobu o kojoj je reč. Jeste to bilo poštapanje, ali vrlo korisno. Da li je mnogo decenija kasnije na istom principu zasnovan "fotoart" Naravno da jeste. Po stripovima, po crtanom materijalu, snimani su igrani filmovi, naročito u vremenu nemog filma. Sada nam fotografije služe da crtamo. Ali, u svemu tome nema nikakvog čuda: u pitanju je lenjost pojedinih umetnika proistekla iz oblapornosti koju nudi savremena tehnologija, pa i sami korisnici ovako nastalih dela. Za njih je to umetnička nadgradnja. Kako umetnici – Dejan Bosiljčić, Sanja Milojević, Mirjana Radovanović, Olivera Mičić, Jelena Stevin – koriste mogućnosti koje im pruža materijal i mogući postupak? Vrlo jednostavno: umesto da od stripa prave film – fotografiju, oni od fotomaterijala prave strip. Ima u tome dinamike, zanimljivih preinačavanja, reklo bi se ekspresionističkog gledanja na stvari ali u suštini, mnogo ponavljanja. Ove mlade umetnike uopšte ne zabrinjava činjenica da su daleko od originalnog postupka. Ali je vrlo važno da su istovremeno i daleko od umiranja umetnosti kako to poručuju grobari klasične likovne umetnosti. Pa tu je negde i značaj ove



Mirjana Radovanović

izložbe koja je ipak primer kako se mnogo toga oko nas događa, mal–te–ne–nevidljivo.

Dejan Bosiljčić rođen 1974. godine u Beogradu, student – postdiplomac.

Sanja Milojević rođena 1983. godine u Nišu. Student četvrte godine slikarstva u klasi profesora Miška Pavlovića. Predmetni nastavnik za crtež – Gordan Nikolić.

Mirjana Radovanović rođena 1983. godine u Nišu. Student četvrte godine slikarstva u klasi profesora Miška Pavlovića. Predmetni nastavnik za crtež – Gordan Nikolić.

Olivera Mičić rođena 1983. godine u Šapcu. Student četvrte godine slikarstva u klasi profesora Miška Pavlovića. Predmetni nastavnik za crtež – Gordan Nikolić.

Jelena Stevin rođena 1979. u Beogradu. Student četvrte godine slikarstva u klasi profesora Miška Pavlovića. Predmetni nastavnik za crtež – Gordan Nikolić.